

modpart, som egentlig burde stille fornuftige betingelser over for Den Danske Bank.

Derfor mener vi faktisk heller ikke, at Finansieringsfonden kan slippe for et ansvar.

Den Danske Bank er naturligvis heller ikke pletfri, men omvendt tager de kritikere af Den Danske Bank fejl, som mener, at det er Den Danske Banks hovedforpligtelse at tage samfundsmæssige hensyn.

I Dansk Folkeparti mener vi, at der ikke er noget synderlig forkert i, at Den Danske Bank primært har forsøgt at tjene sine aktionærs interesser. Det er jo faktisk det, en privat virksomhed skal.

Samfundsmæssige hensyn skal varetages gennem lovgivning og tilsyn og ikke i denne sammenhæng af Den Danske Bank.

Derfor er der heller ingen grund til at klandre Den Danske Bank for selve det forsøg, Den Danske Bank foretog for at slippe ud af sin moderselskabsforpligtelse på Færøerne.

Men vi anerkender naturligvis undersøgelseskommissionens beretnings godtgørelse af, at Den Danske Bank har givet udtryk for, at der ikke skulle overføres yderligere kapital til Føroya Banki, og det er efter vores opfattelse også baggrunden for en berettiget kritik af Den Danske Bank.

Endelig, når det drejer sig om statsministeren selv, er der for os ingen tvivl om, at statsministeren burde have sørget for en langt bedre kommunikation til færingerne, end tilfældet var.

Det springende punkt her er naturligvis statsministerens møde med Marita Petersen under Nordisk Råds møde i Oslo mandag den 1. marts 1993, og her står det med undersøgelseskommissionens beretning klart, at statsministeren helt bevidst prioriterede emnerne således, at der netop ikke blev tid til at drøfte bankernes situation.

Op i betragtning af den viden, statsministeren havde på det tidspunkt, er det efter vores opfattelse helt forkert, at statsministeren bevidst valgte at prioritere således, og derfor giver sagen naturligvis anledning til tømmermænd også hos statsministeren. Det bør den i hvert fald.

Samlet er det vores hovedindtryk, at sagen bør ende med, at regeringen påtager sig det fulde politiske ansvar i sagen.

Det virker ikke troværdigt, at den løsning, som blev fundet, og som i den grad var samfundsmæssigt orienteret og netop ikke kom-

mercielt orienteret, kunne være embedsmændenes værk alene. Det må være foregået i forståelse med de politisk ansvarlige, hvorfor det handlemønster falder tilbage på regeringen, som sidder med ansvaret.

Det er derfor, vi i Dansk Folkeparti mener, at Folketinget bør drage konsekvensen af dette og bede regeringen om at udskrive folketingsvalg nu.

Endelig vil jeg sige med hensyn til det forslag til vedtagelse, som er fremsat, at det med de ord, jeg har sagt her, efter vores opfattelse langtfra er tilstrækkeligt i forhold til det begivenhedsforløb, der har været.

Vi mener, at det er et forsøg på at kaste ansvaret lidt til højre og lidt til venstre og et forsøg på at unddrage sig det ansvar, som regeringen bør påtage sig.

Vi synes også, det er komisk, at man har ladet regeringen forhandle om størrelsen af sin egen næse – en næse, hvis størrelse jo helt givet, som vi kan se, er afstemt efter, at regeringen netop ikke skal gå af, og ikke alene afstemt efter sagens karakter og indhold.

Derfor bryder vi os ikke om det fremsatte forslag til vedtagelse – som i øvrigt er på 251 ord, selv om det i Folketinget, så vidt jeg ved, anbefales, at det højst bør være på 150, men nok om det – og derfor kan vi selvfølgelig ikke støt det.

Formanden:

Så er der korte bemærkninger fra hr. Óli Breckmann og hr. Peter Duetoft.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl berørte i sin fortolkning af sammenhængen mellem selve aktieombytningen og finansministerens telefoniske aktivitet dér, hvor han måske egentlig ikke hører hjemme, igen det afgørende punkt, og det vil sige, at der her er en dansk indenrigspolitisk betragtning, som danske politikere selvfølgelig skal tage stilling til og regeringsmedlemmer tilbagevise eller svare på.

Det, som er absolut afgørende for os færingere og for færingere som sådan, er, hvad der var den egentlige årsag til, at finansministeren lod så lang tid forløbe fra aktieombytningen, indtil dette kasseeftersyn måtte finde sted, hvorfor denne periode skulle forhales, hvorfor kasseeftersynet skulle strækkes, som der står i beretningen.